

בש"פ 947/23 - עבדאללה עיסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 947/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

עבדאללה עיסא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים (כב' השופט א' גורדון) בעמ"ת
49355-01-23 מיום 22.01.2023

בשם המבקש:

עו"ד מאיה גלעדי ז'ולסון

החלטה

- לפני בקשה למתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט א' גורדון) בעמ"ת 49355-01-23 מיום 22.01.2023. במסגרת החלטה זו, מחק בית המשפט ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ח' פס) במ"ת 32275-01-23 מיום 16.01.2023.
- נגד המבקש הוגש כתב אישום הכולל 3 אישומים, בהם מיוחס למבקש 3 עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, לפי סעיף 499(א1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); 3 עבירות של פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק; 3 עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק; 2 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; עבירה של זיוף סימני זיהוי של רכב, לפי סעיף 413 לחוק; ועבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ביום 16.01.2023, קבע בית משפט השלום כי קיימות "ראיות לכאורה ברף גבוה ביותר", אולם דחה את ההכרעה בדבר מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים לצורך קבלת תסקיר מעצר.
5. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר נמחק ללא קיום דיון בו. זאת, לאחר שבית המשפט סבר כי הערר שהוגש אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים בהם בית המשפט יידרש לדיון בערר על החלטת ביניים בהליך מעצר.
6. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי.
7. לטענת המבקש, לא היה מקום בנסיבות העניין למחוק את הערר שהגיש. זאת, שכן, נקבע מועד לדיון בערר, באופן שיצר אצלו ציפייה כי יוכל להביא את טענותיו לפני בית המשפט. נוכח זאת, ולאור אי-האחידות בפסיקת הערכאות השונות אשר לשאלה מתי, ובאילו תנאים, ישמע ערר על החלטת ביניים בהליך מעצר, סבור המבקש כי יש מקום לדון בבקשתו. לגופם של דברים, טוען המבקש, כי יש מקום לשחררו לחלופת מעצר טרם קבלת תסקיר מעצר.
- דיון והכרעה
8. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה שדינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.
9. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על-ידי בית המשפט המחוזי, ב"גלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 5844/22 חז'ויב נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (08.09.2022)). הבקשה שלפניי אינה נמנית עם אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחותה.
10. אך לאחרונה חזרתי על ההלכה, לפיה, ככלל, בית המשפט לא יידרש לדיון בערר המוגש נגד החלטת ביניים בהליך מעצר (בש"פ 944/23 דהן נ' מדינת ישראל (13.02.2023)). לא מצאתי בנסיבות העניין מקום לסטות מכלל זה, בשום לב לכך שאין בעצם קביעת מועד דיון בערר כדי לחייב דיון בו, מקום בו בית המשפט סבור כי הדבר אינו נדרש.
11. כמו כן, בענייניו של המבקש נקבע דיון המשך ליום 26.02.2023, שעד אז על שירות המבחן להגיש את תסקיר המעצר. אין המדובר בפרק זמן ארוך די הצורך כדי להצדיק דיון בבקשתו (השוו: בש"פ 5582/22 מנו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (25.08.2022)).
12. אשר על כן, הבקשה נדחית.
- ניתנה היום, כ"ג בשבט התשפ"ג (14.2.2023).

ש ו פ ט